

2. Osnove HTML-a

Uvod u HTML

Osnovni jezik koji koristimo za izradu web stranica je HTML (eng. HyperText Mark-up Language). On našim preglednicima (eng. browser) govori sve o sadržaju i izgledu neke web stranice, kako bi je preglednik mogao pravilno prikazati.

HyperText Markup Language ili skraćeno HTML, jezik je za, kako mu i samo ime kaže, označavanje hipertekstualnih dokumenata.

Hipertekstualne dokumente danas najčešće susrećemo na Internetu, prvenstveno na Webu. Oni se od običnih dokumenata razlikuju po tome što sadrže hiperveze (hiperlinkove) kojima su povezani s drugim (hipertekstualnim) dokumentima. Svaku web stranicu koja sadrži barem jednu hipervezu ubrajamo u skupinu hipertekstualnih dokumenata.

HTML nije programski jezik niti su ljudi koji ga koriste programeri. Njime ne možemo izvršiti nikakvu zadaću, pa čak ni najjednostavniju operaciju zbrajanja ili oduzimanja dvaju cijelih brojeva. On služi samo za opis naših hipertekstualnih dokumenata i za ništa više od toga.

Alati za rad

Postoje mnogi alati koji nam omogućavaju izradu web stranica i bez najosnovnijeg poznavanja HTML koda. Ti alati automatski generiraju HTML kôd, prateći pritom upute koje korisnik zadaje preko manje ili više jednostavnog korisničkog sučelja. Riječ je o tzv. vizualnom uređivanju, gdje korisnik odabirom određenih alata stvara, odnosno uređuje web stranicu koja mu se u realnom vremenu prikazuje onako kako će se kasnije prikazivati u nekom od preglednika.

Za razliku od ručnog pisanja koda, koje zahtijeva tek program za uređivanje teksta (npr. Notepad), vizualno uređivanje ima nekoliko prednosti:

- korisnik odmah vidi sadržaj svoje web stranice,
- program sâm generira potreban kôd, pa je moguća pojava grešaka u pisanju koda svedena na minimum

Alati koji nude vizualno uređivanje web stranica najčešće nude i mogućnost ručnog pisanja koda.

Među najpopularnijim alatima za vizualnu izradu web stranica su Microsoftov FrontPage i Macromedijin Dreamweaver.

Ručno pisanje koda u programu za obradu teksta prilično je neugodno, već zbog same činjenice da korisnik ne vidi što zapravo radi. Ono što zapravo radi jest – kodira naslijepo. Nakon dopisivanja nekoliko novih linija koda korisnik bi trebao prekinuti rad i svoj uradak pregledati u web pregledniku. Taj proces nije samo zamoran, već može biti i prilično frustrirajuć, jer su greške u ručnom pisanju koda gotovo neizbjježne.

Zato se pri radu uglavnom koriste vizualni uređivači web stranica, a znanje HTML-a je od velikog značaja kad treba nešto ručno dopisati u HTML kod.

Izvor podataka

1. CARNet LMS - Nacionalni portal za udaljeno učenje "Nikola Tesla"